

iPure.cz

iPhone 12 Pro | Těžké rozhodování | Folio Touch
Pořádek s Packing Cube | Co jsou to inovace

iPure.cz 159/2020, čtvrtý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka, Jan Netolička, Karel Boháček
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Apple nás nešetří

Editorial ■ Jan Netolička

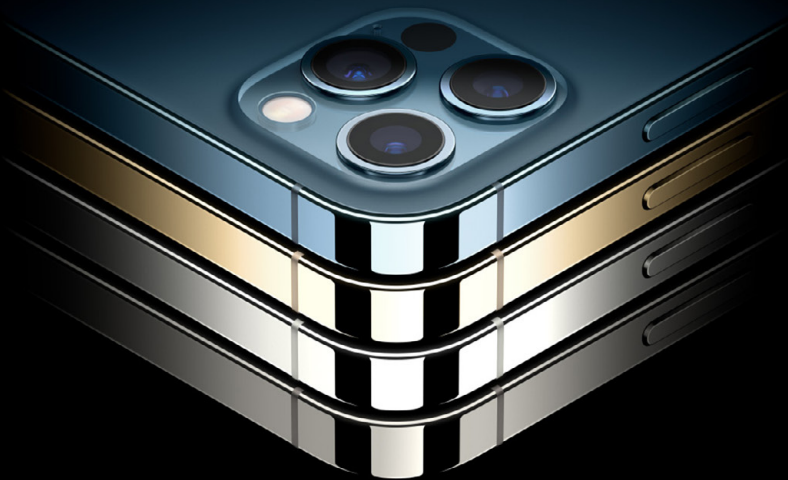
Začátek listopadu nám opět přináší nečekané novinky. V tomto čísle sotva dopisujeme články z prvního eventu a Apple již oznamuje v pořadí třetí prezentaci, kde se snad dočkáme nových Maců.

V iPure si můžete přečíst podrobnější zamyšlení nad důsledky poslední keynote z pera Honzy Pražáka. Pokračovat lze článkem od Danka Březiny, který recenzoval iPhone 12 Pro. Ani se nenadějeme a dočkáme se snad i prvních Maců s procesory Silicon.

Během čekání na další díl „seriálu od Applu“ si můžete čas zkrátit přečtením článku od Filipa Brože, který si připravil recenzi produktu od Peak Design. Dále tu máme text Karla Oprchala, který rozebírá filozofické přístupy různých značek k inovacím. V neposlední řadě jsem si pro vás připravil článek i já – recenzi levnější varianty klávesnice pro iPady.

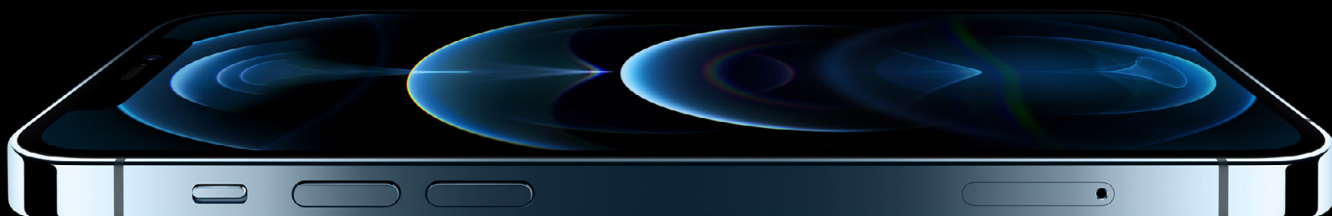
Přeji příjemné čtení.

Nejlepší, co kdy byl

Recenze ■ Daniel Březina

S každým novým iPhoneem je recenzování těžší a těžší. Je už samozřejmostí, že nový iPhone je rychlejší než předchůdce a má k dispozici jednu dvě nové technologie. Apple to pro nás recenzenty udělal ještě těžší v tom, že začal před pár lety vydávat klasickou verzi a verzi Pro. Rozdíly vždy spočívaly v jiných materiálech a něčem malém navíc. Jak to je letos a komu je aktuální verze Pro určená?

Aby těch komplikací nebylo málo, Apple letos přidal drobný rozdíl i mezi malým iPhonem Pro a iPhonem Pro Max a novinky vydá se čtyřtýdenním rozestupem. Šířkou portfolia dnes Apple lidem znepříjemnil výběr. Časy, kdy jsme šli do obchodu a koupili si iPhone, jsou ty tam. Dnes si vybíráme mezi velikostmi i výbavou. A cenotvorbou Apple zmátl hlavy spoustě zákazníků. Proč si tedy koupit iPhone 12 Pro?

KUS ŽELEZA V RUCE

Filip Brož ve své **recenzi** začal s designem a já si dovolím ho kopírovat. Měl jsem možnost porovnat design obou zařízení a už tady jsou výrazné rozdíly. iPhone 12 Pro má stejné rozměry jako klasický iPhone 12. To je poprvé od rozdělení iPhonu na základní a profesionální verzi. Telefonu dominuje krásný 6,1" displej OLED. Opět stejně jako u iPhonu 12. Jiná je hmotnost telefonu a použité materiály.

U iPhonu 12 Pro nenajdete na bocích lehký hliník, ale pořádnou ocel. Telefon tak působí mnohem robustnějším dojmem. Když jsem v ruce držel lehký a hranatý iPhone 12, vzpomněl jsem si na **svůj měsíc s malým iPhonem SE**. Měl jsem jistotu, že mi iPhone nevyklouzne a zároveň to bylo velmi příjemné. Telefon mi nepřipadal jako velké pádlo. iPhone 12 Pro je díky hranatému

designu a ocelovým rámečkům pořádný cvalík, ze kterého cítíte kvalitu zpracování. Rozdílná jsou také záda. iPhone 12 má na zádech lesklé sklo, které slouží primárně k zachycování otisků prstů. Na Pro verzi jsou matná záda. Troufám si tvrdit, že po pár měsících používání čistého iPhonu 12 Pro bez pouzdra s novou nabíječkou MagSafe najdete na skle zadní stěny vytlačené a vyškrábané kolečko. Na iPhonu 12 Pro plní úlohu hlavního chytáče otisků ocelové boky a plní ji nad míru výtečně. Podle některých informací by zlatá verze měla mít ještě speciální vrstvu, která otisky eliminuje. Měl jsem možnost vyzkoušet a žádný rozdíl jsem neviděl.

Nedá mi to a musím zmínit také aktuální „ScratchGate“. Podle internetových diskutérů jsou nové iPhony extrémně náchylné na poškrábání. Mně bohužel už nový iPhone spadl. Měl jsem ho bez obalu a při pokládání na skříňku sklouzl a spadl za ní na zem. Na zemi byla samozřejmě spousta prachu. Na iPhonu není ani škrábanceček. Zatím ho nosím bez obalu, jednak proto, abych si vychutnal ten krásný design a pak také proto, že modrý silikonový kryt není k dostání. Stále nic nepozoruji. Kromě otisků na boku je iPhone čistý a bez škrábanců.

KONEČNĚ LIDAR

Novinkou verze Pro je skener LiDAR. Ten slouží k lepší a rychlejší detekci hloubky scény. iPhone

iPhone Pro opět nabízí více možností pro fotografy. Letos je to navíc opepřené tím, že některé čočky mají jiné parametry i napříč modely Pro.

vypustí paprsky světla do prostoru (až 5 metrů od iPhonu) a následně spočítá jejich odrazy. Výsledek je téměř instantní. Určitě je to méně než sekunda. Otázkou je, k čemu potřebujeme skener, který se používá k autonomnímu řízení nebo například u robotických vozítek na Marsu?

Otázka je to velmi zajímavá a Apple na ní prozatím nedává uspokojivou odpověď. Když vezmu interní aplikace, tak se LiDAR používá v aplikaci Měření. Mnohem rychleji detekuje plochy a je schopen změřit výšku člověka. To není něco, co byste denně používali, je to spíš hezká ukázka technologie. Další využití je ve fotoaparátu. Tady se LiDAR používá k rychlejšímu ostření při špatném osvětlení. A já se ptám, proč se používá pouze pro rychlejší ostření?

iPhony mají už několik let režim portrétní fotografie. Rozmaže pozadí a hlavní objekt je krásně ostrý. Navíc si můžete v editaci hrát s mírou ostrosti pozadí. Na klasických iPhonech to funguje pouze u lidí a domácích mazlíčků, protože se o rozostření stará primárně umělá inteligence. U verze Pro to funguje na libovolné objekty v popředí, protože hlavní část práce obstará kombinace teleobjektivu a širokoúhlé čočky. Nyní se na to mohl skvěle použít LiDAR. Výsledek by byl přesný a telefonu by netrvalo tak dlouho rozpoznat dominantní objekt v popředí. Bohužel, nic takového se zatím nekoná.

Jako vývojář, který se zaměřuje na rozšířenou realitu, plesám nadšením. Těch možností co teď mohu dělat. LiDAR mi dává spoustu informací o prostoru a já s tím mohu následně dál pracovat. Ostatně vývojáři už přicházejí s nápady na využití. Pomocí LiDAR tak můžete například replikovat svou místnost. Stačí si ji naskenovat a aplikace vám ji pak převede do digitální podoby. Úžasné.

PRIMÁRNĚ PRO FOTOGRAFY

Jak už jsme zvyklí, iPhone Pro nabízí více možností pro fotografy. Letos je to navíc opepřené tím, že některé čočky mají jiné parametry i napříč modely Pro. Verze Max bude nabízet jiný druh stabilizace obrazu. Jsem zvědavý na rozdíly, ale troufám si tvrdit, že pro běžného uživatele tam žádný podstatný rozdíl nebude.

Aktuální iPhone 12 Pro tedy nabízí tři čočky. Klasickou širokoúhlou a ultra širokoúhlou, která je i na iPhonu 12. Navíc tu je teleobjektiv. V ideálních podmínkách, tedy za dne a při dobrém světle, nepoznáte oproti 11 Pro rozdíl. Fotky vypadají pořád stejně nádherně. Rozdíl poznáte v budoucnu při editaci fotky. Jednou z novinek je nový formát Apple ProRAW. V něm získáte data kombinující výpočetní technologii a čisté hodnoty ze senzoru ještě před následnou kompresí.

Velmi zásadní rozdíl přichází v horších světelných podmínkách. Nově můžete v nočním režimu fotit všemi třemi čočkami. Na iPhone 11 Pro to bylo možné pouze u klasické širokoúhlé čočky. A jak už jsem psal, díky LiDAR máte k dispozici lepší a rychlejší ostření. Otázka je, jestli chcete fotit ve tmě na všechny tři čočky. Dám vám rovnou odpověď, nechcete.

Noční režim na ultraširokoúhlé čočce je velmi špatný. Nedokážu si představit, že bych ho někdy využil. Pro přirovnání, podívejte se na fotky z telefonů před 10 lety. Noční režim na ultraširokoúhlé čočce je často horší než fotky, které dělal iPhone 3G. Abyste kvalitu aspoň trochu vylepšili, musíte iPhone postavit na stabilní podklad, nestačí položit iPhone na zídku a přidržovat ho. Telefon se opravdu nesmí ani hnout. Sám pozná, že je v klidu a má větší množství času a více prostoru na vyprodukování lepší fotografie. I tak se ale nejedná o skvělou práci.

CHCETE HO?

A nyní to hlavní – proč si koupit iPhone 12 Pro? V našich končinách je hlavním kladem cena. Paradoxně se verze Pro oproti loňským letům „zlevnila“. Stále jí koupíte v základu za 29 990 Kč, ovšem už nebudete mít k dispozici jen 64 GB úložného prostoru, ale 128 GB. Tady dávám velký palec nahoru.

V minulých letech jsem si stěžoval, že mezi základním iPhone a iPhone Pro není takový rozdíl, aby byla o cca 8 000 Kč vyšší cena opodstatněná. Apple na to šel lišácky. Zdražil základní iPhone a u verze Pro zvětšil základní úložiště.

Pro moje potřeby je základní kapacita 64 GB nedostatečná a 256 GB je v době cloudových úložišť a neomezeného internetu už zbytečný luxus. Jsem tedy velmi rád, že základní verze modelu Pro nabízí právě 128 GB. Navíc LiDAR je sám o sobě důvodem, proč chtít verzi Pro. Aspoň pro nadšence do AR. A tady si uvědomuji, že jsem velká minorita. Lidé si budou kupovat verzi Pro buď kvůli fotoaparátům (tady asi zvolí verzi Max), nebo kvůli prestiži. iPhone 12 Pro vypadá oproti klasické verzi opravdu luxusně.

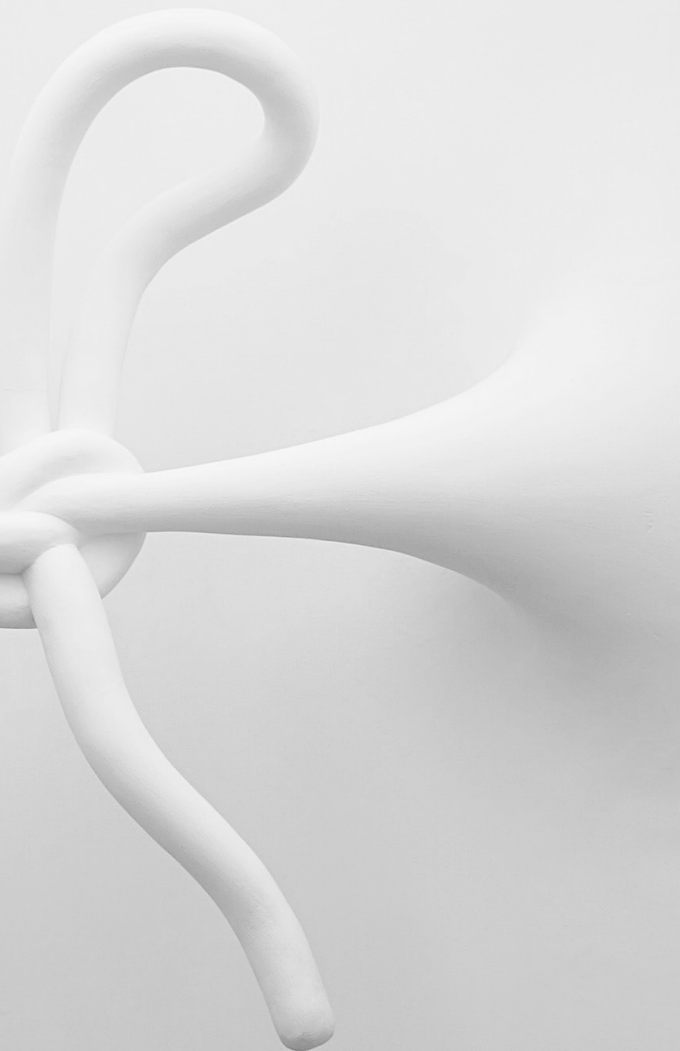
iPhone 12 Pro je ve velmi zvláštním postavení. Není to papírově maximálně vybavený model a většině lidí nepřináší nic zásadního navíc. Ale pro nás, kteří chceme nové technologie (LiDAR je opravdu boží, už jsem to zmiňoval?), a hlavně nechceme tahat po kapsách obří pádla, je verze Pro skvělou záležitostí. A tichomořská modř je to nejlepší, co mohlo iPhone potkat. Když budu hodnotit podle krásy, tak iPhone 12 v mém žebříčku nejhezčích iPhoneů přeskočil iPhone 4 i iPhone X a stal se králem. A co se týče technologií, tak tam je to zatím bez debat. Tohle je ten nejlepší iPhone vůbec.

Jenom malá komplikace

Magazín ■ Jan Pražák

Rok 2020 s sebou nese řadu změn. Počínaje koronavirovou pandemií, přes přesuny kanceláří do našich domovů až po technologické novinky představované skrze předtočená videa. Letošní řada iPhonů 12 přináší nejvíce změn za poslední roky.

Nejspíš bychom se v září dočkali jednotné prezentace všech produktů najednou, nebýt pandemie. Takto se delší uvádění novinek (iPhonů 12, iPadu Air a Apple Watch 6) pokaždé vešlo do hodinových intervalů. Všem nám chybí osobní setkávání, nejinak tomu je i u těchto událostí. Některé myšlenky se mi rozležely v hlavě až po několika týdnech.

Kolega Karel **popsal hlavní rozdíly** v letošní řadě nových iPhonů. Pro mnoho zákazníků bude výběr telefonu daleko komplikovanější, než dříve. Čtyři nové modely – je to komplikované? Dle mého nám naopak Apple vybírání daleko více usnadnil.

ROZDĚLENÍ

Začneme u rozdělení a jmen. Novým iPhoneem je jednoduše iPhone 12. To bude ten hlavní tahák, který se opět bude prodávat masám. Pokud někdo touží po menší velikosti, je tu pro něj připraven iPhone 12 mini. Nepřijde o žádné funkce z nové řady a ještě ušetří pár tisíc. Ti, kteří si vyberou mini, budou řešit spíše velikost obrazovky, a ne cenu.

Cenově dostupnější telefony totiž stále v nabídce zůstaly. Jak loňský iPhone 11, tak dva roky starší XR a nakonec i březnový SE. První dva jmenovaní nabídnou velmi dobrý poměr cena/výkon a zároveň nový způsob ovládání gesty u desítkové řady. Druhá generace iPhone SE je tady pro ty, kteří chtějí nejen ušetřit, ale třeba také zůstat u stejného způsobu ovládání s domovským tlačítkem, na který si zvykli a nechtějí jej měnit.

Nejvíce budou nadšení uživatelé řady Pro, kde se nám navýšila základní kapacita na 128 GB oproti minulému roku. Protože ceny zůstaly na stejných hodnotách, získají více za méně.

Zároveň rozdíly nejsou tak vysoké. V minulém roce byla cenová propast mezi základním modelem a řadou Pro devět tisíc korun. Letos je to jen 5 000 Kč. Cena „dvanáctky“ totiž nabrala na síle kvůli novému panelu OLED místo LCD. Pokud by za navýšenou cenou stál i modul pro podporu sítě 5G, viděli bychom nárůst ceny i u nejdražších verzí. Tam ale letošní cenový skok není tak velký, takže za vyšší cenou bude stát opravdu jen displej.

FOTOGRAFICKÝ CHAOS

Kde se letos bude uživatelům motat hlava nejvíce, to je paradoxně fotoaparát. I když tu obří Max máme již od řady XS z roku 2018, rozdíl se vždy týkal pouze velikosti obrazovky. Letos je ale mezi 12 Pro a 12 Pro Max rozdíl i v čočce. Na druhou stranu jsme takové rozdíly měli už u iPhone 6, 6S a 7 – v tom se Apple trochu vrátil v čase.

I když nechci rozebírat jednotlivé body do detailu, je tu jasný skok. A také smutná zpráva pro všechny, kteří by byli spokojeni s menšími rozměry nového iPhone ale zároveň by chtěli nejlepší fotosoustavu, kterou Apple uvádí u vlajkové lodi. Tito uživatelé mají letos smůlu. Pro nejkvalitnější snímky budou muset sáhnout nejen hlouběji do kapsy, ale také si navyknout na větší plochu obrazovky.

Už jsme si zvykli, že očíslovaná řada a pak řada Pro mají odlišnosti u fotoaparátu. Letos tu jsou opět. Například 12 a 12 mini podporují natáčení videí v Dolby Vision HDR při 30 snímcích za sekundu, ale řada Pro to zvládne i při 60 fps. Stejně tak nový formát ProRAW se týká pouze modelů atakujících hladinu 30 tisíc korun.

Sice mají všechny telefony stejný čip, který dokáže pomáhat i v oblasti fotografování, ale co nemají stejné, je paměť RAM. Zatím to podle různých kódů v Xcode vypadá, že vyšší třída nabídne o 2 GB paměti více – celých 6 GB. ProRAW a 60 snímků u Dolby Vision jsou tak nejspíš náročnější na paměť telefonu.

P JAKO „PREMIUM“

Verze Pro letos přináší větší rozdíly mezi verzemi. Ovšem přídomek Pro dříve označoval „něco navíc“ – něco, co si zasloužilo profesionální cenu a s tím spojené funkce. Kromě jiného způsobu ovládní přinášely nové vlajkové lodě také punc elegance a kvalitnějších materiálů.

Tato přidaná hodnota se nám s letošní řadou vrací. Řada Pro nabízí kvalitnější fotosoustavu a možná (bude záležet na reálném využití) i navýšení výkonu díky vyšší kapacitě operační paměti. Tu sice využívají všechny procesy systému, ale zatím nevíme jistě, jak hlasitě promluví do výsledného výkonu.

Zbývají tak kvalitnější materiály, případně prémiově vypadající barvy. Narozdíl od dvanáctek

s leteckým hliníkem používají chirurgickou ocel, která vypadá přeci jen lépe. Je ale otázkou, na kolik vám vyhovují matná záda, pokud nepoužíváte kryt. Tam může (i když lesklý) skleněný povrch vyhovovat více, protože tolik neklouže v ruce. Prsty na zadní straně mají tendenci brzdit dráhu pohybu, zatímco matný povrch má v suchých rukách tendenci klouzat.

AŽ TAK MALÝ?

Když Apple překvapil uvedením první generace iPhone SE, stal se z něj trhák. Tentokrát opět ukázal, že je na trhu jediný, kdo dokáže dělat nejen skvělá zařízení, ale také malá. Pro srovnání velikostí **můžete použít tabulku na stránkách Apple**. Evidentně je i druhá generace speciální edice větší než nejnovější 12 mini.

Tudíž všichni, kteří čekali na menší velikost prémiové desítkové řady, mohou jásat radostí. Nemusí se vzdávat bezrámečkového displeje, nemusí se vzdávat ověřování totožnosti pomocí obličeje a ani je nečekají omezení například v oblasti fotografie. Dostanou skvělý displej, skvělý fotoaparát a také

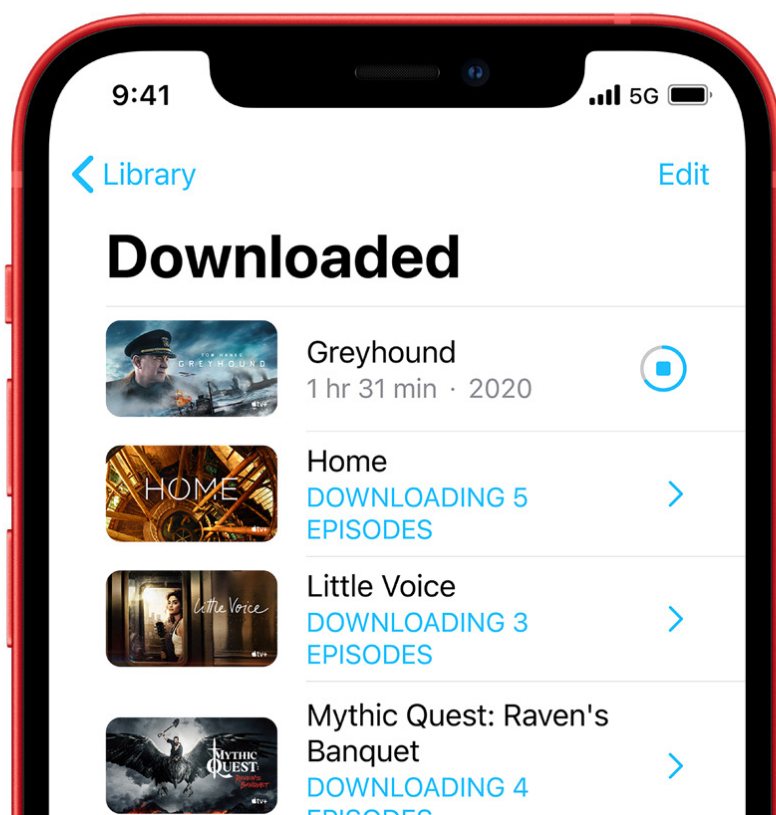
zařízení pro budoucnost s 5G (viz níže).

Co možná bude trpět nejvíce, je baterie. Ve finále však bude záležet na individuálním stylu využití. Pokud například porovnáme iPhone 12 mini a iPhone XS (u kterého se ještě Apple nechlubil prodloužením výdrže z důvodu lepší práce čipu a odebrání panelu 3D Touch), výsledky jsou zajímavé.

12 mini dokáže o hodinu déle přehrávat videa, současně klesne jeho schopnost přehrávat hudbu o 10 hodin. Pokud se však dočkáme uvedení Smart Battery Case i pro dvanáctkovou řadu (a že by mohl být třeba magnetický, wink wink), uživatelé se nebudou muset bát o výdrž telefonu při delším cestování. Je pravda, že si jako zákazníci nemůžeme klást podmínky, že chceme menší zařízení zároveň se srovnatelnou výdrží, jako mají větší bratříčci.

ZELENÉ JABLKO

Velkým tématem nejen při prezentaci bylo životní prostředí. Apple již nebude do krabiček žádného ze svých iPhoneů (a docela zajímavě i včetně starších modelů v nabídce) přikládat drátová sluchátka a nabíjecí adaptér do zásuvky. Na kolik je

to ekologický přístup a na kolik je to marketingový tah, úplně nemůžeme říct. Dohromady vzato je to ale rozumný krok.

Mnozí z nás často používají bezdrátové nabíjení a občas při cestování využijí napájení ze sítě. Přesto ne každý nový uživatel potřebuje adaptér a s kabelem si vystačí. Ten má nově kromě Lightningu na druhém konci USB-C. Drahý Apple, na ten poslední rok s kabely jsi nám opravdu mohl hodit iPhone s „céčkem“.

Když se neobejdete bez drátových sluchátek nebo nabíjecího adaptéru, počítejte s cenovkou 590 Kč. Naopak vás s novým telefonem možná zaujme i nová nabíječka MagSafe, která se magneticky připojí k záďům iPhone. Tam počítejte s necelými dvanácti stovkami.

Tímto krokem Apple ukazuje vstřícný krok k zelenému přístupu a zároveň i budoucnost nabíjení. Nejspíš se tak můžeme těšit na iPhone bez jakéhokoliv konektoru. Prozatím nám musí stačit „přechodová fáze“. Obecně lze říci, že je lepší zaplatit za věci, které potřebujeme, než mít zdarma věci, které nevyužíváme.

FAJF DŽÍ

Pokud používáte Twitter, sestřih prezentace pouze na slovo 5G vás určitě neminul. Nová generace mobilního připojení je tady. Nebo ne? Není to úplně správně vyjádření. Verizon se sice (poměrně dlouho) prezentoval tím, jak se ve Státech mohou uživatelé těšit na nové připojení, ale zatím se spíš jedná o budoucnost než o současnost. A to mluvíme o Spojených státech.

V České republice je situace ještě komplikovanější. Jasně, když vrazíte kolem třiceti tisíc korun do telefonu každý rok, neřešíte asi tolik rychlost mobilního připojení. Ale pokud měníte za dva tři roky nebo i později, možná zvažujete důvod, proč je pro vás právě dvanáctá generace tím pravým ořechovým.

Tady se dostáváme k 5G. Není to něco, co začnete používat okamžitě po vytažení nového kousku z krabičky. Spíš se jedná o sázku na jistotu do budoucnosti. Na příští roky, kdy bude pátá generace rozšířena do většiny zemí po celém světě. Je pravda, že historicky už se jeden iPhone podle standardu připojení jmenoval.

Johny Ive vždy mluvil o perfektním telefonu jako o jednom kusu skla. A tam se hranatý plochý design dá skvěle zařadit. Je na správně cestě.

Následná změna ze 3G na LTE byla daleko podstatnější, než současné oznámení 5G. Ruku na srdce – přivítali byste raději delší výdrž baterie bez 5G nebo současný stav s baterií a modernější technologií internetového připojení? Za sebe mohu říct, že rychlejší internet na mém seznamu přání rozhodně nefiguruje.

Každopádně, v nových iPhonech modul 5G máme a najdete jej na boku pod zapínacím tlačítkem. Kromě toho bude v Evropě kazit dojem z navráceného hranatého designu značka „CE“. Tedy označení, že byl výrobek posouzen před uvedením na trh a splňuje legislativní požadavky Evropské unie.

VÍTR SE MĚNÍ

Nabídka, kterou dostáváme, je zdaleka nejširší

za poslední roky. V cenách, technologiích i velikostech si opravdu vybere každý. Stejně tak se ukazuje jako správná „změna“ vzít léty vyzkoušený a oblíbený design, než tvořit něco kompletně nového.

Johny Ive vždy mluvil o perfektním telefonu jako o jednom kusu skla. A tam se hranatý plochý design dá skvěle zařadit. Je na správně cestě. Pokud to znamená, že ta cesta bude dlážděna cihlami starých nabíjecích adaptérů za příplatek, musíme ji i tak absolvovat.

Zároveň přes veškeré komplikace máme jednoduché dělení. Chci malý telefon? Jaké v něm chci funkce? Chci ten největší? Chci vyzkoušený způsob ovládání? Je pro mě nejdůležitější cena? Stačí si odpovědět a víte, který model letošního (či minulého) roku bude váš.

Logitech Folio Touch

Více profesionality za méně peněz?

Recenze ■ Jan Netolička

Pokud máte iPad Pro nebo přemýšlíte, jestli si nový iPad koupit, určitě jste se dívali i na příslušenství. Zjistili jste, že iPadOS podporuje kurzor a že by nebylo od věci si tedy nějakou klávesnici pořídit, nejlépe samozřejmě již s trackpadem. Navíc jste si už možná koupili Apple Pencil a váš rozpočet se pomalu a jistě může snižovat.

Po chvíli hledání narazíte na Apple Magic Keyboard a nemůžete uvěřit svým očím. Cena je stejná jako za nový nejlevnější iPad! No trochu to urychlím, ne každému se chce kupovat klávesnici za 8 až 10 tisíc korun. Ano, je skvělá, má podporu všech funkcí, které potřebujete (Smart Connector, trackpad, magnetické uchopení), dodá vašemu iPadu prémiový vzhled, ale opravdu se vyplatí všem? Pokud jste stále na váškách, doporučuji si nejdříve přečíst [článek od Filipa](#), který nedávno o klávesnici psal a až následně tuto recenzi prakticky stejné, ale úplně odlišné a levnější varianty – Logitech Folio Touch.

Momentálně na oficiálních stránkách Applu stojí Logitech Folio Touch 3 999 Kč (pro 11palcový iPad Pro). Co je na tom nejzajímavější, cena je přesně poloviční než u Magic Keyboard od Applu.

Hned na začátek musím napsat, že i když tahle klávesnice stojí méně než profesionálnější a prémiovější klávesnice od Applu, tak je ji v mnoha ohledech předčí.

PSANÍ NA KLÁVESNICI

Na klávesnici se píše opravdu velmi dobře. Vlastně celý tento článek píši na ní. Klávesnici používám ve škole, na e-maily, vlastně jsem díky ní už několik týdnů nesáhl na svůj MacBook. Nikde jsem neobjevil nedostatek, kde by mi nevyhovovala či nestačila.

Klávesy mají velmi dobrou odezvu a je zde jen malá prodleva. Určitě je na trhu více jiných

klávesnic, které bych použil radši. Třeba klávesnice MX od Logitechu, kterou bych si časem rád pořídil. Mám v plánu používat obě klávesnice a vymyslet nějaký kompromis společně s Magic Mouse. Folio Touch bude spíše na cesty, MX bude pevně na mém stole. Tak to zkrátka je, Folio Touch je podle mě ten nejlepší kompaktní společník, který mě nijak neomezuje.

Pár věcí je zde trochu jinak, oproti Magic Keyboard. Musíte si zvyknout na menší velikostu enter. Šipky mají dost jinou strukturu a velikost, také se mi zdá těžší je od sebe odlišit, musíte si dávat pozor, jakou zrovna chcete stisknout. Vlastně jsou podobné motýlkové klávesnici od Applu, které u lidí bohužel neměly úspěch. Samozřejmostí je nižší zdvih kláves, takže si musíte zvykat na trochu specifickou odezvu.

TRACKPAD

Samozřejmě největší výhodou i důvodem, proč srovnávám klávesnici od Logitechu a Applu, je trackpad zabudovaný přímo v klávesnici. Pokud si klávesnici pořídíte, budete mít klávesnici, obal a trackpad v jednom. Tohle vše zvyšuje praktické využití mého 11palcového iPadu, a to za velmi výhodnou cenu. Bohužel, nic není dokonalé.

Horní část trackpadu neumí na rozdíl od Magic Keyboard vyhodnotit stisk. Je vyrobena z levnějších materiálů a je to z ní trochu cítit. Když například dostanu nějakou notifikaci, mám-li je výjimečně zapnuté, a snažím se ji klasicky vysunout a rychle odepsat, tak to nejde bez toho, abych musel otevřít chatovací aplikaci. Udělá to jen větší paseku.

Nejpraktičtější možností je si zapnout funkci Tap to click, poté funguje celý trackpad i na dotyk (klepnutí), což z něj v 90 % dělá stejně dobrý a kvalitní trackpad, jako má Magic Keyboard.

Další nastavení, které používám, je nastavení rychlosti až na nejvyšší hodnotu, jinak je trackpad příliš pomalý. Trackpad má velmi příjemnou velikost, nevádí mi při psaní, vážně s ním nemám ani jednu negativní zkušenost. Fungují všechna gesta, která známe z MacBooku a z Magic Keyboard (tři prsty na zobrazení všech aplikací či přepínání mezi nimi, přibližování, oddalování...).

Jediným neduhem trackpadu je tedy nestlačitelná vrchní část. No a na detailech záleží a já se vám

musím přiznat, že stisk trackpadu na Folio Touch není tak uspokojivý jako na Magic Keyboard. Apple je Apple a v tomto dovedl vše k dokonalosti.

ÚHEL POHLEDU

Magic Keyboard umožňuje nastavit polohu až 130 stupňů, což je použitelné, ale bohužel ne tak úžasné, jako v případě Folio Touch, kde iPad v podstatě leží jako v té nejlepší jogínské poloze, kterou si umíte představit. Bohužel se ale díky téhle funkci, kterou zajišťuje hlavní nožička, špatně píše na klíně. Zkoušel jsem to, je to použitelné, ale článek bych na klíně nenapsal. Magic Keyboard je v tomhle mnohem praktičtější.

FUNKČNÍ KLÁVESY

Další věc, kterou hodně lidí ocení, zamilují se do ní, dokonce pro ně nejspíše bude rozhodující při výběru této klávesnice, jsou funkční klávesy v horní části. Chcete zavřít aplikaci? Je zde tlačítko Home. Chcete zapnout a regulovat podsvícení klávesnice? Tlačítko na zvýšení jasů je hned vedle. Zvýšit jas obrázků? Není problém. Vyhledávání v iPadu, hlasitost, pauza, vše, co znáte z klasické klávesnice MacBooku a ostatních klávesnic, je zde.

Proč Apple nedal do své klávesnice tato tlačítka? Netuším a velmi by mě to zajímalo.

OBAL

Klávesnice pro váš iPad poslouží i jako velmi kvalitní a funkční obal. Včetně praktického držáku na Apple Pencil. Magnet na Apple Pencil je sice silný, ale bohužel občas nestačí. Magic Keyboard tužku nijak neupevňuje a už mnohokrát se mi stalo, že mi při testu Magic Keyboard tužka při přenášení spadla.

Folio Touch při zavření iPadu upevní tužku bez rizika vypadnutí. Ze začátku se mi ten držák nelíbil, nepůsobil moc minimalisticky ani esteticky. Po pár dnech jsem si ale uvědomil, že pásek, kterým si můžu Apple Pencil uchytit, je velmi praktický.

Když už jsem byl u toho minimalismu, tak bohužel celá tato klávesnice není moc minimalistická. Jakmile iPad dáte do klávesnice, je mnohem těžší a tlustší. Na druhou stranu zajišťuje velmi dobrou ochranu, dokonce po celém obvodu iPadu (na rozdíl od Magic Keyboard). Následkem toho je o dost těžší přístup k postranním tlačítkům. To vám ale nemusí tolik vadit, protože máte funkční tlačítka na klávesnici. Ve srovnání s Magic Keyboard je to pořádný rozdíl. Znovu je poznat, že zařízení Applu jsou opravdu nejlepší s originálním příslušenstvím. Magic Keyboard podporuje a přidává charisma již krásného a do detailu promyšleného iPadu. Přidáním Folio Touch o to z velké části přijdete. Stojí vám větší ochrana a funkční tlačítka za to?

Ušetříte, zajistíte o dost lepší ochranu, dostanete všechny funkce, jako nabízí klávesnice od Applu, a dokonce funkční klávesy navíc.

MATERIÁL

Materiál je docela dobrý. Látkový, kvalitní, je to takový kompromis mezi luxusním obalem z luxusních materiálů a levné budgetové klávesnice. Určitě nevypadá tak prémiově jako Apple Magic Keyboard.

Celá klávesnice je velmi odolná, jednou jsem na ni omylem vylil trochu vody, která byla hned pryč. Někteří lidé si myslí, že jsou hrany poněkud ostré, mně to nějak nepřijde – určitě to není něco, co by mě trápilo.

PRAKTIČNOST

Skvělá věc je, že jakmile chcete používat Apple Pencil a kreslit na iPadu, nemusíte tablet vytahovat z klávesnice. Při položení na stůl je iPad v perfektní rovině a připravený ke kreslení. Z Magic Keyboard musíte iPad sundat a položit ho na stůl. Při tom se iPad může poškrábat – celý ten systém mi dosti

vadí. Na druhou stranu – vyndat iPad z Magic Keyboard je velmi jednoduché díky magnetům, které iPad drží. Vyjmout iPad z Folia je o hodně těžší a velmi nepříjemná záležitost. Tohle je podle mě největší neduh celé klávesnice. Mám iPad sice velmi chráněný, ale už si tolik neuvívám mistrovsky zpracovaný hliník.

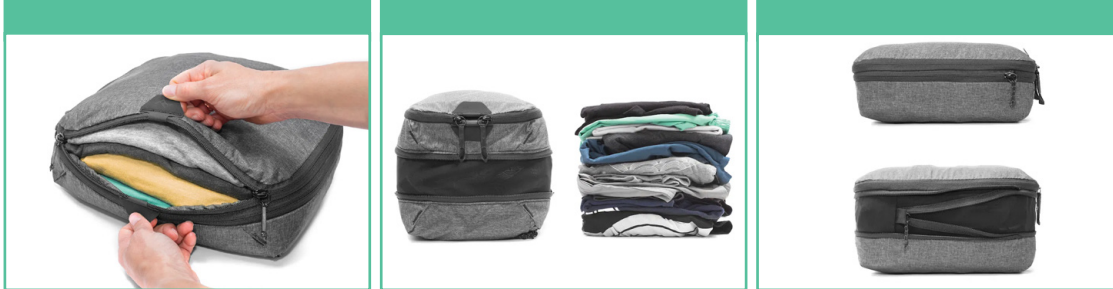
iPad v zásadě nepotřebujete z klávesnice vyndávat. Občas tablet sundávám jen kvůli pocitu, nebo když mi to vadí při hraní nějaké hry, kde klávesnice nepříjemně zvyšuje iPadu hmotnost. Také se mi s ním těžko čte, často raději sáhnu po svém starém, lehkém iPadu mini.

ZÁVĚR

Jednoduše bych použil pouze jedno slovo – styl. Ten s Folia Touch nedostanete. Na druhou stranu ušetříte, zajistíte o dost lepší ochranu, dostanete všechny funkce, jako nabízí klávesnice od Applu, a dokonce funkční klávesy navíc. Apple Magic Keyboard je prémiová, hezčí, vyjímá se na vašem pracovním stole a hodně lidí bude vědět, že jste utratili opravdu dost peněz za klávesnici. No, ale to vše k Applu patří ne?

Pro mě jako studenta je zbytečné vyhodit 8 000 korun za klávesnici jen kvůli pocitu. Neříkám, že bych nechtěl, ale upřednostním praktičnost, ochranu a cenu.

Cestujeme s Packing Cube od Peak Design

Recenze ■ Filip Brož

Existují technologické gadgety a pakety ostatní. Nevím, zda to vnímáte podobně, ale někdy mám pocit, že v oblasti technologických vychytávek bylo již vše objeveno. Už dlouho se mi nestalo, že bych z něčeho byl uchvácen. Před pár lety jsem obdivoval každý tracker, bluetooth hračku či příslušenství k iPhone. I z toho důvodu jsem začal hledat gadgety mimo technologický obor. Jeden používá celá moje rodina již více než půl roku. Týká se cestování a jmenuje se Peak Design Packing Cube.

Co je to gadget? Co to v praxi znamená? Pro mě to vždy bylo označení pro nějakou věc, která mi nějakým způsobem zjednodušila život nebo přinesla něco nového. Dodnes si pamatuji na první chytrý náramek Jawbone Up, který mi měřil spánek a kalorie nebo malý fotoaparát Narrative Clip, který byl připnutý na tričku a automaticky zachycoval momentky z dovolené. Podobných příslušenství jsem testoval stovky, počínaje obaly až po různé domácí systémy a sady.

LIDÉ JSOU PŘESYCENI

Na obranu konstatuji, že stále vychází nové hračky, ale už to nemá takovou šťavu jako dříve. Lidé jsou toho přesyceni, a proto je fajn občas hledat i mimo technologie. Jednu takovou vychytávku používá moje rodina každý týden, když někam cestujeme. Sice si ho nemůžete připojit k iPhone, ale v praxi vám zjednoduší život mnohem více.

Básním tady o minimalistickém organizéru **Packing Cube** od **Peak Design**. Tento lovebrand netřeba představovat. Polovina redakce nosí na zádech jejich **originální batohy** a messenger. Já a Honza Březina pak používáme i **jejich stativ**, o kterém jsem na těchto stránkách již psal.

Tentokrát vám představím kompresní organizér Packing Cube.

CESTOVÁNÍ JE ŽIVOT

Nevím jak vy, ale já skoro každý týden někam cestuji. Ano, aktuálně je situace o něco složitější, ale dejme tomu, že pandemie koronaviru nějakým způsobem pominula. S cestováním se poji balení věcí, ať už oblečení, techniky, kosmetiky či nějakého příslušenství. Ještě před půl rokem jsem balil asi jako většina z vás – vzal jsem sportovní tašku nebo jiné zavazadlo a naházal do ní potřebné oblečení. Když jsem dorazil na pokoj, ať už v hotelu nebo u rodičů, část věcí jsem buď vybalil, nebo jsem „žil z tašky“. V praxi to znamená, že každé ráno přehrabete kufr a hledáte vhodné oděvy. Špinavé věci se pak buď někde válí, nebo jsou v tašce společně s čistým oblečením. V lepším případě ho oddělíte nějakou igelitkou či samostatnou kapsou. Tak to prostě je.

Zpětně si říkám, jak jsem tak mohl fungovat, když tu je jednoduchý organizér, do kterého si aktuálně balím veškeré své oblečení. Packing Cube od Peak Design je jedním z balících prvků Packing Tools, které nabízí nekonečné možnosti přizpůsobení, uspořádání oblečení, obuvi, kosmetiky či drobného příslušenství.

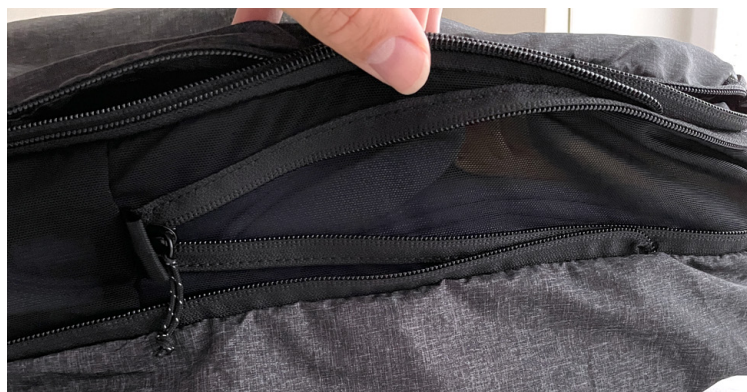
PACKING CUBE DO KAŽDÉ RODINY

K dispozici máte malou a střední velikost. Se ženou máme každý jeden kus malého a středního Packing Cube. Dcery pak disponují vlastní střední velikostí. A právě do těchto organizérů jsme schopni se zabalit na víkend i celý týden. Důležitým prvkem je právě komprese.

Přizpůsobíte si ho podle toho, kolik kusů oblečení do něj vložíte. Když vám místo nestačí, jen rozepnete boční zip a ihned máte více úložného prostoru. Uvnitř pak naleznete dělicí panel, který je rovněž variabilní. Z druhé strany je další přístup, do kterého dávám špinavé oblečení. Díky dělicímu panelu nepřijde do kontaktu s čistým oblečením a já nemusím řešit nějaké skladování.

WORKFLOW PŘI BALENÍ VĚCÍ

Našel jsem drobné workflow, kdy do menšího organizéru dávám spodní prádlo, ponožky, pyžamo a případně náhradní trička na sport. Do druhého většího Packing Cubu pak patří všechno další oblečení – trička, košile, kalhoty, svetry a tak dále. Malý organizér celkově pojme až 9 litrů objemu. Větší pak dvakrát tolik, tedy 18 litrů. V přepočtu na trička to dělá deset pro malý a dvacet triček pro velký. Samozřejmě záleží na okolnostech, jako je materiál či další oblečení.

Možná si teď říkáte, že podobných organizérů je celá řada, ale nebyl by to Peak Design, aby nebyl něčím výjimečný. Na rozdíl od standardních pouzder s otvory na zip ve tvaru U, nabízí Packing Cube jedinečný odtrhávací zip se super rychlým přístupem. V podstatě jednou rukou můžete zip od sebe roztrhnout a vyndat co potřebujete.

Na těle organizéru také naleznete drobná poutka vhodná pro zavěšení či rychlou manipulaci s organizérem při vytahování ze zavazadla. Packing Cube je pak kompatibilní s batohy a zavazadly od kalifornské společnosti Peak Design. Do svého Everyday Backpacku tak Packing Cube bez problémů vložíte a mohou vyrazit na víkend.

ODOLNÝ MATERIÁL

Samotné organizéry jsou vyrobené ze „self-healing“ ultralehké 100% recyklované směsi nylon 70d / poly s potahem odolným proti otěru a odolností proti roztržení. Co to znamená? Že i po půl roce vypadá organizér jako nový! Nikde není ošoupaný nebo jinak poničený. Materiál lehce pruží, takže ho nemůžete jen tak roztrhnout. To jsou ty detaily, kterými se Peak Design vždy odlišoval od konkurence.

Pro Peak Design mám již několik let velkou slabost. Je to hodně podobné jako s Apple. Nedávno jsem popisoval, jak skladuji a převážím nabíjecí

Packing Cube šetří při cestování nervy i čas. Když tak nad tím přemýšlím, někdy je to cennější než další chytrý gadget, co mi měří tep a spánek.

kabely a příslušenství v brašně Tech Pouch. Packing Cube je jen další třešničkou na dortu, která nejen mně zpřijemňuje život.

CESTOVÁNÍ S DĚTI

Pokud máte doma děti, tak jistě víte, jak je občas náročné jim zabalit a vzít vše podstatné. Když někam dorazíme, tak i já, což je co říct, vždy vím, kde která dcera má své oblečení. Ostatně i samy holky dokážou Packing Cube rozbalit a vyndat, co potřebují. Dokonce se naučily, kam patří špinavé šaty a ponožky.

Ve výsledku mi šest organizérů Packing Cube šetří při cestování nervy i čas. Když tak nad tím přemýšlím, někdy je to cennější než další chytrý gadget, co mi měří tep a spánek. Jak jsem již uvedl, na výběr jsou dvě velikosti. Klidně můžete začít jen s jedním organizérem. Záleží jen na vašem způsobu cestování. Packing Cube od Peak Design nelze nic vytknout. I po více než půl roce je materiál jako nový, švy nejsou popraskané a vše funguje, jako kdybych to právě vybalil. V zavazadle mám konečně vše srovnané a přesně vím, kde jaké svršky najdu. To za to stojí, nemyslíte?

Co to znamená inovovat?

Magazín ■ Karel Oprchal

Inovace je v dnešní době velmi skloňovaným termínem, a to především ve světě technologií. Inovativní přístup, inovativní architektura, inovativní značka atd. Zní to krásně a určitě nás to všechny připoutá k obrazovkám a plakátům, protože jsme zvyklí na bombastickou novinku den co den. Ale... Do jaké míry je to tupý marketing a kdy se jedná o skutečnou inovaci v pravém slova smyslu? A vůbec, můžeme to říct hned na začátku, kdy onu technologii ani neznáme?

Faster Neural Engine

Powerful machine learning accelerators

Je zjevné, že se každá značka všemi možnými způsoby snaží upoutat k sobě co nejvíce pozorností, pokud má co do činění s vývojem v oblasti, která zrovna zažívá boom.

Touto oblastí je už několik desítek let právě elektronika, která se nevyvíjí jen sama o sobě, ale postupně prostupuje i do jiných průmyslových odvětví – třeba do automobilového průmyslu. Zde jsou mikročipy využívány výrobci nejen k rozšíření základní i volitelné výbavy vozů, ale i k upoutání pozornosti ke značce. Soutěží se o to, komu prvnému se povede tu kterou finesu zavést do sériové výroby. Automobily jsou už společensky etablovaným prvkem, i když ne každý je dnes tak motivovaný k pravidelné koupi nového vozu jako v době mládí svých rodičů. Kromě ekologických nejasností je to především možná proto, že ceny nových aut mohou s navolenými elektronickými vylepšeními raketově bobtnat, přičemž jejich opravitelnost nemusí být zdaleka jednoduchá či laciná.

VYSTOUPIT Z ŘADY

Nebylo to tak vždy. Když Mercedes před lety přišel se zbrusu novou třídou S, byl to nejlepší manažerský sedan na trhu. Bez debat. Okamžitě byl zasypán hromadou pozitivních recenzí týkajících se nejen extrémní úrovně komfortu, ale i kvality zvolené audio soustavy Burmester, nádherného interiéru,

prostoru pro pasažéry, motorických vlastností, prostě perfektní auto. Pro Mercedes byl podstatný hlavně nový podvozek a tehdy skutečně unikátní příplatkové technologie, které autu třeba umožnily vyložené plout přes nerovnosti, až rozum stál. Svět na tomto základě dokonce obletěla dle mého názoru absolutně fantastická a nápaditá reklama se slepicemi v laboratoři, na jejichž reflexech je prezentována právě popsaná funkce Magic Body Control. Ta fungovala skutečně inovativně na principu neustálého skenování nerovností vozovky několik metrů před autem. Počítač potom zpracoval hloubku a výšku děr a hrbolů a v pravý moment dal pokyn jednotlivým tlumičům, aby kolo zvedly, případně spustily, aby byl absolutně eliminován konzistentní pohyb karoserie. Výsledek této funkce byl skutečně famózní. Bylo to dokonce ve spojení s onou reklamou pro segment luxusních limuzín tak zásadní, že se Jaguar rozhodl odehrát míč zpět jejich verzí úspěšné reklamy Mercedesu, kde je slepice na konci sežraná Jaguárem, který před pohodlím (které je přeci bez debat) upřednostňuje hbitost kočky.

Bylo otázkou měsíců a velmi podobné technologie vyvinuly i jiné značky a nasadily je do později představených korábů. Po čase se rozdíl mezi výrobci tak trochu smaže a ze situace, kdy jste si nemohli koupit nic jiného než Mercedes-Benz S-Klasse, pokud jste chtěli tento přepych a poslední výstřelek,

jsme se dostali do stavu, kdy se opět můžete rozhodnout, zda preferujete okázalý Mercedes, trochu industriální a jakoby víc surové BMW, či třeba našlapané, avšak stále velmi decentní Audi. Jaguar XJ se už bohužel nevyrobí... Co na to říkáte? Na tomto příkladu jsem se pokusil demonstrovat, o co v inovacích jde. Mercedes dokázal v roce 2013 přivést na svět skutečnou inovaci na kolečkách. Nová S-Klasse nastavila celosegmentový standard, od jejího vydání byla každá další nová limuzína jiné značky automaticky podrobena měření, jak moc se dovede S-Klasse vyrovnat. Žádný recenzent neřešil, jestli je nové BMW řady 7 lepší než S-Klasse. Primární otázkou bylo, zda je alespoň tak dobré, zda jeho soustava od Bang&Olufsen hraje alespoň tak dobře jako ten Burmester s dvaa-dvaceti reproduktory, zda se dá ve výbavě zvolit alespoň tak pohodlný ušák, jaký dostanete u Mercedesu. Mercedes všem zkrátka zavařil, všechny ovlivnil a nežůstal bez povšimnutí. Tomu já říkám inovace. Vezmete různé věci a jejich schopnosti spojíte dohromady tak, abyste ukuli něco nebývalého, neotřelého, efektního, funkčního a hlavně praktického. Vznikne trend, u kterého si později nikdo ani nevšimne, jakou díru do světa s ním někdo kdysi udělal.

JÍT DO SEBE

Teď se vraťme zpět k elektronice a našim chytrým hračkám. Je obecně známo, že stejně, jako je svět

rozdělen na příznivce Intelu a AMD nebo NVIDIA a AMD, tak je svět rozdělen na příznivce Applu a zbytek. Staré dobré pravidlo, kvůli kterému právě teď možná vyskakují ty všudypřítomné žaloby a obvinění z porušování **antimonopolních** zákonů... O tom ale až někdy později, zatím nikdo neví, jak tyto šíleně složité politické debaty a soudní spory dopadnou. Co se inovativnosti jednotlivých značek na poli technologií týče, nikde, kromě toho sporu „Apple vs. zbytek“, nevidíme takový až klukovský boj o prvenství s alespoň špetkou pozornosti médií a youtuberů. Zatímco AMD v tuto chvíli dost možná přivozuje bezesné noci nejednomu manažerovi v Intelu i NVIDIA (doporučuju si to prostudovat, je totiž neuvěřitelné, co teď AMD předvádí za zázraky), ani NVIDIA, ani Intel a konkoců ani AMD do tohoto roku nestavěly svoje kroky na krátkozrakých rozhodnutích za každou cenu. Nesnaží se za každou cenu dokazovat, že nejsou jako ten druhý. Samozřejmě, že se mezi sebou porovnávají – nikoho jiného vedle sebe nemají – nejzásadnější komponenty do počítačů skutečně v tuto chvíli masově vyrábí jen tři firmy na světě. Slovy tři, respektive dvě a jedna (AMD vyrábí procesory i grafické čipy)... Nikdo z nich se ale nesnižuje k tomu, aby neustále neverbálně upozorňoval na jasnou převahu. Ne, jasně si stojí za poslední generací svých produktů, které jsou pro ně to doposud nejlepší, a děj se vůle boží. Dokonce ani výrobci PC se konstantně nevymezují

vůči Macu! Prostě ho berou jako jednoho z hráčů, možná si půjčí nějaké prvky a třeba trochu design, ale proč ne. Ať si uživatel zvolí, co je pro něj nejlepší.

Ve světě chytrých telefonů to ale funguje přesně naopak, jako na pískovišti. Řekněme, že už 15 let tu máme Apple, nějakou firmu odkudsi ze západního pobřeží USA, co si úplně po svém dělá, co se jí zachce, a nikoho se na to neptá. Tato firma udělala největší díru do světa v momentě, kdy se rozhodla vzít koncept mobilního telefonu a trochu ho předělat, aby byl jednoduše po všech stránkách lepší než to, co se dalo doposud koupit. iPhone, stejně jako plno jablečných zařízení před ním a mnoho zařízení po něm, byl bezpochyby inovativní. Vznikl podle úplně stejného receptu jako poslední Mercedes-Benz S-Klasse v roce 2013 – Apple ani Mercedes se nerozhledli okolo sebe a nezamysleli se, komu mohou oponovat a koho mohou vyzvat na kohoutí zápasy. Oni se podívali na stav trhu, který v jednom případě nenabízel pohodlné podvozky a v druhém případě komfortně použitelný dotykový mobilní telefon, rozumně a solidně postavený a výkonný. Sedli si k rýsovacímu prknu a prostě se rozhodli něco vyrobit. Zaměřili se velice konkrétně na to, k čemu ta věc vlastně bude dobrá, proč by se měla prodávat a proč by si ji měl někdo vůbec chtít koupit. Logicky si jako výrobce musíte stanovit, na základě čeho budete výrobek prodávat. V případě pozdějších

iPhonů a S-Klasse z roku 2013 se vývojáři a konstruktéři dívali také na předchozí model, který chtěli předčít. Jinými slovy – měřítkem byli sami sobě, ne nějaká firma z Mnichova nebo Asie.

Po roce 2007 přišel několikrát nový iPhone, iPad (ten ale stále nikým nepokořený), přišly Apple Watch i AirPods, což byla jednoznačně inovativní zařízení, včetně všech novějších verzí. Apple umí nejen představit nevídaný nový produkt, ale udržet punc exkluzivity i u nadcházejících verzí a variant téhož. Apple se totiž, stejně jako firmy v počítačovém odvětví nebo automobilky, neptá, jak to dělají ostatní. Je to nezájímá. Je pouze zajímá, jak překonat sami sebe, jak udělat to, co už udělali, ještě o kus lepší. Oni pracují na sobě, ne na konkurenci a soutěži. Apple je neuvěřitelně svědomitá a také sebevědomá firma, která se zavazuje dopřát uživateli jedinečný uživatelský zážitek, neopakovatelný zážitek „Apple“, který každý na světě zná, i když nemá iPhone. Apple má stanovených několik hodnot, které vycházejí ze zcela praktických úvah, a těch se zuby nehty drží. Kromě toho, že se moc neptají, co chce uživatel (taktéž čteno jako laik, co se do toho nemá co montovat), se zamýšlí nad tím, co to uživateli dá. Jak mohou jako technologický gigant nabídnout, co si člověk nekoupí nikde jinde. A pokud Apple přijde na to, že existuje taková věc, jde do toho. Sami nefuší do práce jiných profesionálů a neočekávají, že by jim měl někdo fušovat do jejich

způsobů. Přijde mi to fér. Jedině tak jste totiž schopní přijít s něčím neotřelým. Samozřejmě, že sekundárně vás zajímá, jak si vedete v porovnání s ostatními a jestli jste první nebo druzí. Primárně jste však řízení myšlenkou, kde byste ještě mohli přidat a odvést lepší práci. Přesně proto je teď tak vzrušující sledovat dění okolo počítačů. Jak se budou chovat nové karty Radeon řady 6 000 oproti NVIDIA 3 000, když obě přináší extrémní zlepšení výkonu oproti vlastním předchůdcům a vzájemně volí úplně jiné přístupy ke stejným technologiím, jako je ray tracing v reálném čase? Jak obstojí nové čipy Ryzen 5000 oproti Intel Core 10. generace zvaným Ice Lake a Comet Lake, když Intel odvetu s pořádným nárůstem výkonu teprve chystá?

SVĚT NARUBY

Je vidět, že se každý stará jen o sebe a o své příznivce. Aby jim neutekli, aby je neztratili, protože jsme si řekli, že svět je rozdělený na tábory. A Apple dělá úplně to samé. Jen jako výrobce komplexních zařízení, ne jen komponentů, musí poskytovat služby úplně jiných rozměrů. Je pro něj logické vyvinout si vlastní operační systém, hardware i většinu komponentů, protože než se někoho doprošovat a investovat čas i peníze do hledání dodavatele, který by vám vyhovoval, uděláte si to radši sami. Upřímně řečeno, tento přístup aplikuji ve výuce taky. Radši

učím bez učebnice, anebo si z nich vytáhnu jen to, co se mi líbí. Apple tak každým rokem může dodávat uživatelům hotový balíček softwaru i hardware, který k sobě patří stejně jako motor, karoserie, palubní deska a chytrý podvozek S-Klasse. Každý tento kus byl velice pečlivě vybrán a vyladěný do posledního detailu, aby kupec mohl zažít přesně to, co si výrobce vysnil. Proto začali všichni ti pánové Ferrari, Lamborghini nebo Pagani vyrábět v Itálii vlastní auta. Přišlo jim, že to můžou udělat docela dobře, ne že jsou v tom prachy. Jasně, potom jsou, ale na začátku taky byly přece jen ty ikonické červené traktory bez střechy a pan Lamborghini byl něco jako šéf Zetoru. Apple má vizi a postupně se k ní blíží. Nikdy jí nedosáhne, protože pochopitelně každým rokem přijdou na něco, co by chtělo ještě trochu poladit, a je to nekonečný proces, ale mají jasný cíl a ten chtějí co nejlépe splnit.

No, a vedle nich sedí na pískovišti jiné děti, které se shodou okolností jmenují třeba Samsung, Huawei nebo Xiaomi, sami si moc hrát neumí, protože nejsou tak iniciativní, ale pochopitelně pořád pokukují po tom jednom šikovném dítěti, co si hraje samo s bábovičkami, moc okolo sebe nehuláká a tak nějak si užívá vlastní svět. Je jim to asi divné, ale nedá se na to nekoukat, jak je to děcko šťastné a jak se mu to daří, takže postupně začnou zkoušet trochu napadat jeho morální převahu. Ten je počtem nikdy nepřevyší,

nikdy však nebude neviditelný. Takové skupinky dětí na pískovišti, co si neumí hrát samy v klidu, v podstatě vůbec nevědí, o co tomu jednomu podivínovi jde a co ho na tom všem tak baví. On se chová zvláštně, je tvrdohlavý, nenechá si poradit, je až trochu asociál, nicméně je v tom nejlepší. A to ty ostatní tak vyžírá, že musí infiltrovat a odhalit, na základě čeho mu to funguje. Musejí to pak začít dělat vlastně úplně stejně, když jim nic jiného nezbyvá, a potom veškeré úsilí věnovat tomu, aby zakryli, že to dělají stejně.

Aniž bych chtěl nějak znevažovat Samsung jako značku, nebo dokonce dehonestovat jeho produkty, je jednoduše zábavné sledovat tyto značky spadající do skupiny „jedna z mnoha“, jak se rok co rok na všech frontách snaží vyjít se sebelákavějším kusem hardwaru, vyšroubovat specifikace do stratosféry, aby zjistily, že to byl nesmysl a druhý rok popřeli smysluplnost toho, čím se vloni kasali. Nejen

i ten uživatel Samsungu na cesty nebo lehkou práci doma koupí iPad. Touto řeholí pak Apple v plno věcech předběhnou a on je pak u všeho technicky jako poslední, jenže zase s největším úspěchem. Místo toho, aby nainstaloval druhou čočku fotoaparátu už do iPhone 6, a nejelo to, počkal si na rok 2016 a iPhone 7, kdy měl k dispozici dost výkonný čip, který umožnil více než skvělé portréty. S bezdrátovými sluchátky, pro která nejdřív museli vyvinout čip, to bylo úplně stejně. A dnes, namísto dalšího teleskopického fotoaparátu (i když na to Apple má patent), přidávají radši LiDAR a 10bitový záznam v HDR, což by zdánlivě nikoho nenapadlo a na první pohled se jedná o marginalitu. Tím se ale dramaticky zvýší schopnost telefonu orientovat se v okolí a zachytit ho, jaké je – **Linus Sebastian** byl kvalitou HDR ve videu z iPhone 12 naprosto ohromen především, když ho porovnal se svým Samsungem Galaxy

Je zábavné sledovat značky spadající do skupiny „jedna z mnoha“, jak se rok co rok snaží vyjít se sebelákavějším kusem hardwaru, vyšroubovat specifikace do stratosféry, aby zjistily, že to byl nesmysl.

že trh ukázal, že takovou věc nechce, ale hlavně ani oni tomu od začátku nevěřili. Jejich kroky jsou často výstřely do tmy, kterými zkouší, co se chytí. Mnohdy se tak jedná o pokusy, které jsou buď úplně levé, anebo je na ně ještě brzy. Zbytek se do pár let vyloučí sám. Hned po představení začínají znova a snaží se predikovat, co zas ten Apple vydá, aby jako tak nějak šli s dobou. Snaží se uchvátit svět stonásobným přiblížením, které v podstatě moc nefunguje a je na nic, nahrávání v 8K, které skutečně nefunguje, 108Mpx hlavním fotoaparátem, který je podle recenzí na nic, reverzním nabíjením zezadu, které jsem nikdy nikoho neviděl zapojit do svého workflow, ultra rychlým nabíjením, které prokazatelně odrovnává baterii, a skládacími telefony za cenu mého herního počítače, u nichž si ani nejsou jistí, jakým směrem by je chtěli skládat, a jimž se loupe displej a leze do nich prach. No to je přece bída! Já vám nevím, nechť mě nikdo nebere za slovo, ale já prostě takovým značkám nemohu dát své peníze, natož důvěru. Vždyť jeden rok nevíte, co přijde druhý. Jestli se něco náhodou nepřestane vyrábět, nebo jestli nezačnou místo telefonů vyrábět pneumatiky na auta. Takové firmy jen dělají byznys a netvoří hodnotu. Snaží se lidem vnutit svoje produkty v tom množství, v jakém je zvládnout vyrobit, nebo přidávají příslušenství jako DeX, které hypoteticky využití má, ale to už si přece jenom

Note 9. Telefonem, který byl před dvěma lety dražší než iPhone, ale ani tehdy přes všechny vymoženosti zdaleka nefotil a nenatáčel tak dobře jako iPhone XS. Maličkosti jako LiDAR a HDR posunou přinejmenším počítačovou fotografii a mobilní videonahrávky na novou úroveň a to je jen začátek. Možná tomu teď nevěříme a potřebujeme více času, ale LiDAR je hned ze startu příkladem inovativního myšlení.

Je to o těchto malých věcech, jichž si běžně ani nemusíme všimnout, a které posouvají naše zážitky někam dál. Zdokonalíte tak stroj, který nám umožní dělat věci lépe, těšit se více, být lepší ve všech směrech. A vůbec to není o číslech. Nová S-Klasse taky nebyla nejrychlejší autem ve své třídě (pokud jste si nedopřáli dvanáctiválec od AMG, případně nějakou verzi od Brabusu). Byla prostě nejlepší. Dnes už zřejmě není, svět se posunul mnohem dál a automobilky jsou velmi vyspělé společnosti. Bohužel, to se o konkurenci v rámci elektroniky vedoucí žabomyší války nedá říct. Zatímco se někdo v Porsche zamýšlí, jak za zachování filozofie značky a odkazu starého Ferdinanda vecpat do toho šestiválcového boxeru o trochu víc výkonu, v Koreji někdo špehuje továrny Applu v sousední Číně a otáčí volume doprava, aby z jejich továrny vypadly stejné krabičky, jen s lepšími čísly, aby se neřeklo. Myslím, že by si každý měl začít hledět svého. Svět by byl lepším místem a obchody by byly plné lepších telefonů.

NEXT

